

ЖЕЛЕЗНИ КОЛЕСНИЦИ

Дейвид Уилкерсън

16 Ноември 1987

„И Господ беше с Юда и те завладяха хълмистата земя, но не можаха да изгонят жителите на долината, защото имаха железни колесници” (Съдии 1:19). „Но хълмистата земя ще бъде за теб, защото е гора и ще я изсечеш, и до най-далечните си краища ще бъде за теб, понеже ще изгониш ханаанците, въпреки че имат железни колесници и въпреки, че са силни.” (Исус Навиев 17:18)

Защо Америка е заражена от СПИН? Защо улиците ни са несигурни? Защо цяло едно поколение е полудяло по алкохол и дрога? Защо са незащитени границите ни и нарко пласъорите заливат страната ни с огромна вълна от всякакви наркотици?

Пророк Исая описва нашето време в Исая 1:4-7: „Уви, грешен народ, народ натоварен с беззаконие, род на злодеи, синове, постъпващи покварено! Оставиха Господа, презряха Светия Израилев, върнаха се назад. Защо да бъдете още бити, че се бунтувате повече и повече? Цялата глава е болна и цялото сърце — изнемощяло. От стъпалото на крака чак до главата няма в него здраво място — струпей и синини, и гнойни рани, нито изстискани, нито превързани, нито омекчени с масло. Страната ви е пуста, градовете ви — изгорени с огън; земята ви — чужденци я пояждат пред очите ви и тя е пуста като разорена от чужденци.”

Бог предупреди Израил, че злата им похот ще ги докара до робство. „И Господ ще те върне в Египет... И там ще се предложите за продан на враговете си” (Второзаконие 28:68).

Америка се е превърнала в зла, грешна нация и Бог ни е продал на врагът ни. Днес, ние сме нация от роби - на похотта, алкохола, наркотиците, телевизията, парите, секса, удоволствията! Бяхме предупредени да изучаваме Божието Слово и да се учим от грешките на Израил. „А всичко това им се случи за пример и беше записано за поука на нас, върху които са дошли последните времена.” (1 Коринтяни 10:11)

Силен, подробен пример за наша поука може да се види в Съдии 4 и 5. „После израилевите синове пак вършиха зло пред Господа... И Господ ги продаде в ръката на ханаанския цар Явин” (Съдии 4:1-2).

В един момент Израил беше свят народ, отделен за Бог, разчитащ само на силата Му и не се страхуваше от нищо! Градовете му бяха изпълнени със смеещи се и играещи деца. Лидерите и пастирите му бяха според Божието сърце. Но Бог продаде Израил в робство заради похот и компромиси! В продължение на двайсет годишното робство, Израил трепереха като страхливци от деветстотинте железни колесници на ханаанците, които обикаляха пътищата им. Никой евреин не можеше спокойно да ходи по улиците. Децата живееха в страх! Имаше

„война в портите“, понеже се бяха обърнали към нови богове. „Пътищата опустяха и пътниците вървяха по криви пътеки.“ (Съдии 5:6)

Колко жалко! Колко срамно! Имаше време, в което този Божии народ би помел всеки враг! Никое оръжие не можеше да успее срещу тях. А сега – вижте тези страхливци – Божия народ, промъкващи се по улиците, ходещи в страх. Звукът от трополенето на железните колесници на врага хвърляше в страх сърцата им. Същата сцена можеше да се види в Чехословакия, когато руските танкове, налагащи комунизма трополяха по улиците. Всяка опозиция беше смазана! Израил избяга от селата и се скри по хълмовете. Грехът превърна нацията в страхливи, унизени, безсилни хора.

Някои от вас, които четат това послание, може би се питат: „Какво искаш да кажеш? Със сигурност не, че християните днес сме поробени и страхливи! Със сигурност знаеш за всички големи конгреси, семинари, кампании и походи! Ами всички специални служения срещу аборта и порнографията? Ами мега църквите, в които днес се събират хиляди хора на велики събрания за хваление и поклонение? Това не е ли съживление? Бог не е ли с църквата си?“ Някои други може да попитат: „Погледни всички заети християни – работници в затворите, по улиците. Виж всички онези програми за рехабилитация от наркотици, всички места за духовно усамотение. Ами какво ще кажеш за прилива от християнска литература, радио и телевизия? Това не е ли съживление?“

Отговорът на тези въпроси е на Таймс Скуеър, 42-а улица и на други упадъчни места из цялата страна. Отговорът е в многото крак бърлоги; препълнените с болни от СПИН болници; крещящите, екзалтирани от дрога наркомани; порнографските видеотеки, разпръснати из цялата страна, дори и в най-малките градчета.

Тук говорим за железните колесници на дявола!

Злите железни колесници на дявола все още обикалят нагоре-надолу по улиците необезпокоявани и всяващи страх! Нацията и църквата изглеждат безпомощни да ги спрат!

Наскоро доведохме над петстотин християни в Ню Йорк, за да ни помогнат да отворим Таймс Скуеър Чърч. Повечето от тях бяха смели и безстрашни, натоварени с бreme за Ню Йорк. Но някои едва дочакаха да се върнат в сигурните си градове. Тръгвайки си, те казаха: „Каква тийна яма! Демоните контролират всичко! Колко отвратително!“ Нюйоркчаните не са по-различни. Чувам християните да казват: „Опитвам се да стоя далеч от тези мръсни райони! Не искам да се приближа до тях.“ И ние бягаме в нашите безопасни домове и апартаменти, настрана от наркоманите, от Таймс Скуеър, от бедните, бездомните, стоим на безопасно разстояние, уплашени от сатанинските железни колесници!

Как може да се хвалим, че е дошло съживление – където и да е в страната – когато крепостите на Сатана са необезпокоени! Какво съживление е това, щом всички власти – щатски и държавни, не могат да затворят 42-а улица? Какво съживление е това, щом всички църкви в Ню Йорк не са в състояние да спрат железните колесници на дявола?

Наркоманите и сводниците стават все по-смели, хомосексуалистите излизат от укритието си, разпространителите на порнография се надсмиват над законите ни, брокерите на Уол Стрийт въртят машинации без да се страхуват, престъпници крадат и плячкосват посред бял ден! А всяка неделя няколко стотин християни се събират като страхливци в безопасните си домове, като повечето от тях мислят, че нищо не може да се направи срещу железните колесници! Останалите, излегнали се в удобните си кресла, се смеят на Бил Козби по телевизията.

Истината е, че църквата е готова само за победи на върха на планината. Както евреите в историята от Съдии 1, ние „завладяваме само хълмистата земя“. „И Господ беше с Юда и те завладяха хълмистата земя...“ (Съдии 1:19). Това представлява победа над навиците: плътта, похотта – врагът отвътре! Израил издигна олтарите си по високите места, започна да се покланя и да хвали, а останалото остави на дяволската тълпа. Те гледаха деветстотинте колесници в долината и казаха: „Долината принадлежи на бога на този свят. Нека врагът го владее. Да го избягваме! Ние ще си стоим тук и ще се наслаждаваме на благословенията на планината. Какво можем да направим срещу толкова зла сила?“

Като не преследваха тези железни колесници, Израил даде грешна представа за Бог на езичниците. Те направиха така, че Бог да изглежда слаб, безпомощен! Шофьорите на колесниците се присмиваха: „Има бог на хълмовете! Той е бог на песните – някой за когото да попееш! Те хвалят толкова силно, а действат толкова страхливо! Техният бог е бог само на страхливите, на безпомощните.“

Така е и днес! Каква представа има света за църквата? Те казват така: „Това е слаба, фанатична тълпа стари дами и улични проповедници с мегафон, които ти подават лист литература в ръката. Църквата е за болните, слабите, безпомощните – за неуравновесените! Тези хора не променят абсолютно нищо. Тук са от години, а нищо не се е променило. Само става по-лошо! Всички до един са като алчните телевизионни проповедници. Имат си компютърен Исус. Страхливци са, нямат сила. Много говорят за нея, но единствените демони, с които се борят, са в църквата. Страхуват се от истинския дявол навън.“

Не може да има истинско съживление, докато Божият народ не излезе с вяра и не предизвика железните колесници на дявола – директно на негова територия! Защо трябва да има съживление от святост? Защото това е единствения вид съживление, който води до омраза към греха. Трябва да изпитваме свят гняв срещу железните колесници на дявола! Когато дойде съживлението, което Бог желае, никой демон няма да е в безопасност! Няма да има съвместно съжителство със злото. Никое началство или власт не е имунизирано срещу духовната власт, понеже видението за Христовата святост поражда активна омраза и гняв срещу греха! На обладаните от демони им е заповядано да бъдат свободни! Производителите на идоли крещат: „Препитанието ни е в опасност“, злите книги биват изгаряни. Измамниците, които лъжат Святия Дух, падат мъртви. Съдиите треперят, директорите на затвори падат на лицата си и се спасяват, а градовете се изпълват със знанието, че Бог е в града!

При служението на Евън Робъртс по време на голямото уелско съживление, група тийнейджъри се молиха! Те били уморени от това алкохолизираните им бащи да бият майките им. Молиха се баровете да бъдат затворени! Полицията също плакала и се присъединила в пеенето, в резултат на което престъпността почти изчезнала.

Ходатайствената молитва – единствения начин да доведем съживлението, което желае Бог!

„И израилевите синове извикаха към Господа...” (Съдии 4:3). Това звучи дори по-силно в оригинала на иврит: „Те крещяха заедно към Господ!” Те призоваха Бог - заедно, отчаяно!

Сред цялото това зло, Бог имаше свидетел за Неговата святост в страната – пророчица на име Девора. Докато всички останали се страхуваха, пресъхваха, бяха безплодни, Девора стоеше на планината Ефрем, усамотена с Бог, опознавайки сърцето Му, носейки бремето Му, учейки се да вярва на Йехова за победа над цялата сила на врага. Девора започна да изпява чистото слово към Господната църква, която беше под палмата на планината Ефрем. На тази скрита църква ѝ се проповядваше послание за святост и покаяние! Хората дойдоха – отначало бавно! Богати и бедни! Висшата класа („Вие, които яздите на бели магарици...” Съдии 5:10) отиде при Девора да слуша и да се моли. Бог винаги има Свои хора сред богатите. По време на съживлението на Фини, най-богатите в града били в центъра на нещата. Те слушаха Девора и сърцата им горяха. Също така, започнаха да виждат, че железните колесници трябва да си отидат!

Средната класа дойде („...които вървите по пътя...” Съдии 5:10). Не яздеха на бели коне – днес това представляват онези, които се возят в автобусите, метрото, работническата класа. Нямаше класово разделение, понеже всички бяха дошли да чуят едно и също Слово.

Дойдоха бедните. „Далеч от шума на стрелците, сред места за водопой...” (Съдии 5:11). Тези хора трябваше да се борят за оцеляването си, те винаги живееха в риск, от опасност на опасност. Но те също дойдоха в палмовата църква на Девора!

Дойдоха и книжниците. „От Завулон онези, които носят жезъла на книжника.” (Съдии 5:14). При всички съживления е така – има скрит остатък от книжници, които желаят с дарбите си да се борят срещу железните колесници! Пророкувам, че в бъдещето много хора ще бъдат издигнати в медиите. Словото им ще бъде мощно! Молещи се писатели – мъже и жени – ще бъдат записани в тази последна война!

Мъже и жени работеха заедно! Девора и Варак служеха заедно. Няма нищо „само за мъже“ в истинското съживление от Святия Дух. Бог се движи над слугини, Бог подбужда мъжете към действие! Колко различно беше отношението на Варак от онова, което виждаме днес. На него му беше казано, че ако Девора отиде сама в битката, жена ще получи уважението, за това че е спечелила войната. Варак не се вълнуваше ни най-малко от престиж или чест! Той искаше пророческата власт и молитвената сила на тази жена за себе си. Така ще е и днес! Когато дойде истинско съживление – никой няма да е звезда! Няма да има свобода на егото! Няма да има „отивам да чуя любимия си проповедник”. Вече няма да се казва: „О, няма ли

той такава голяма сила!“ Вместо това ще се чува: „Исус е там! Там е свято място! Бог говори там!“

Победата наистина беше спечелена на планината Ефрем, под палмовото дърво. Това беше таен ход от страна на Бог. Посланието в тази църква бе: „Нито един инч земя за врага! Никакви железни колесници! Война е!“ Всеки, който отиваше на това скрито място, си тръгваше с пламнало сърце. Варак, войнът („човек на светкавицата“) беше там! Какво чу той от Девора? „Кога ще се изправите и ще станете мъже? Кога ще повярвате, че Бог има силата да помете тези железни колесници?“ И владетелите, лидерите и книжниците приеха словото, че Бог е на път да започне война: „По-добре влезте в битката! Бог ще защити името Си! Той ще се прослави пред погледа на злите!“

От ходатайството дойдоха много ясни напътствия. „Иди, излез на планината Тавор и вземи със себе си десет хиляди мъже от синовете на Нефталим и от синовете на Завулон!“ (Съдии 4:6). Не можеше да бъде по-ясно и конкретно – иди на планината Тавор и вземи десет хиляди мъже! Врагът ще излезе срещу теб с железни колесници при реката Кисон, Бог ще предаде железните колесници и цялата армия в ръцете ви!

Девора знаеше кога и как да се придвижи. Точно в този ден тя беше чула Бог! За нея тези деветстотин железни колесници вече бяха парчета старо желязо! „И Сисара събра всичките си колесници, деветстотин железни колесници и целия народ, който беше с него, от Аросет-Агоим при потока Кисон. И Девора каза на Варак: Стани, защото това е денят, в който Господ предаде Сисара в ръката ти. Не излезе ли Господ пред теб? И Варак слезе от планината Тавор с десет хиляди мъже, които го следваха.“ (Съдии 4:13-14)

Защо става така, че много от онова, което правим в името на Бог не дава резултати, объркано е, незадоволително и не безпокои железните колесници на дявола? Защо наставленията ни не са толкова прецизни и ясни, като онези, които прие Девора, която живя във време с по-малко светлина? Това е така, защото ние не сме се затваряли с Бог! Молим се само за собствената си изгода! Отхвърляме дисциплината на личната и общата молитва!

Аз лично съм уморен от всички празни и безполезни дейности. През последните трийсет години ние раздадохме тонове и тонове литература. Стояли сме пред хората като деца на брега на морето, хванали се за ръце към прииждащата вълна, викайки: „Спри!“ Брошурата не е нищо повече от хартиен меч, ако не е придружена от Святия Дух! Като да излезеш срещу железните колесници и да извикаш: „До тук, по нататък не може“, а след това да размахаш хартиен меч. Това е буквата, която убива, освен ако не е подплатена с много молитви и сълзи! Чрез молитвата, Бог превръща този хартиен меч в стоманена шпага! Уличните събрания без силата на Святия Дух и без духовна власт са безполезни. Това е просто забавление, което не променя живота на хората. Само чрез молитва и пост ние можем да обезпокоим тези крепости!

Те измолиха буря, а дъждът събори железните колесници! „От небето воюваха, звездите от пътищата си воюваха срещу Сисара. Потокът Кисон ги помете, древният поток, потокът Кисон. Потъпкала си силните, душо моя! Тогава затропаха конските копита от препускането, препускането на силните им.“ (Съдии 5:20-22). Река Кисон преля. Появи се огромно бласто.

Врагът излезе, яхна колесниците си, а колелата задълбаваха все по-дълбоко и по-дълбоко в калта. Колесниците вече бяха пасив! Безполезни парчета метал. Вижте как армията на Варак въодушевено се катери по тези обездвижени колесници, чупи колелата, разкъсва хамутите. Не знаете ли, че те погледнаха към тези безполезни, кални, потънали колесници и казаха: „И ние се страхувахме от това?“. „И Господ разби Сисара и всичките му колесници и цялата му войска...“ (Съдии 4:15).

Когато, в отговор на молитва дойде дъждът от Святия Дух, Бог вкарва врага в тинята на собствената му територия. За една нощ силата на Сатана бе изобличена като безполезна. Божият народ няма да бъде смазан. Падащият дъжд обезсилва врага.

Опасно е да останеш безучастен по време на определения от Бог ден на пробуждане!

Докато пробудената тълпа отиде да вземе властта в името на Бог, други отказаха да се бият. Железните колесници не ги притесняваха, докато бяха заети със собствения си живот и проблеми.

Рувимците отказаха да се бият. „Защо си седнал между кошарите да слушаш свиренето за стадата? При потоците на Рувим имаше велики сърдечни размисли. Галаад почиваше отвъд Йордан. А защо остана Дан на корабите? Асир остана на брега и почиваше край заливите си.“ (Съдии 5:16-17)

Рувимците са сред нас и днес! В момента те провеждат или планират поредния „Как да...“ семинар. Събират се на конгреси, конференции и разменят велики мисли как да спечелят изгубените, как да вземат властта, как да докарат праведното царство. Чертаят таблици. Компютрите им плюят цифри как света може да бъде спасен за 90 дни ако 3.5 християнина свидетелстват на 6.2 езичника.

Какви велики сърдечни търсения! Те дори плачат заради незаинтересованите. Обичат да ходят на събрания и да бъдат силно изобличавани. Дават велики обещания. Сформират се комитети. Чертаят стратегии и винаги те питат: „Каква е стратегията ти за спечелването на твоя град? Какъв е планът ти?“ Отговорът ми е: „Планът ни е да стоим на колене, докато Бог ни каже точно как и кога да действаме.“ Те продължават да говорят дори след като битката е спечелена. Те са онези, които пишат книги за бъдещите поколения – „16 стъпки как да победим железните колесници“. Рувимците бяха бездейни хора, без посвещение, не си цапаха ръцете, не се качваха на върха на планината, за да се молят с Девора! Трябваше да отидат на следващата си конференция.

Аз казвам – стига с тези походи, телевизионни специалитети, масови събрания, книжни планове, стратегически събрания, великите мисли на великите умове, ръчкания, умолявания! Време е да се молим! Време е да се хванем за Бог! Време е да оставим всичко настрана и да извикаме към Господ за сила и водителство!

Галаад, Асир и Дан бяха твърде заети да изкарват пари, да търсят успех и просперитет. Твърде пристрастени към удобствата и спокойствието! Прочетете Съдии 5:17 още веднъж. Те „почиваха на брега“ – изцяло погълнати от малкия свят на личната си нужда. Пропити от малките си собствени битки! Те „останаха на корабите“, гребящи на собствената си лодка.

Това са онези, срещу които пророкува Амос! „Горко на безгрижните в Сион... които лежите на кровати от слонова кост и се изтягате на леглата си, и ядете угоените от стадото и телетата отсрещ обора, които фантазирате под звука на арфата и като Давид си измисляте музикални инструменти, които пиете вино с паници и се мажете с най-добрите масла, а не скърбите за бедствието на Йосиф“ (Амос 6:4-6 – бел.пр.).

Те не скърбяха за бедствието на Йосиф! Те „отложиха времето на тяхното наказание“, „лежах на кровати от слонова кост!“ „Излягах се на удобни дивани“, „измислях музика“. Създавах нови начини да се радват на живота.

Говори се, че някой отишъл рано една сутрин в офиса на А. Б. Симпсън и видял великия мисионерски проповедник на пода, хванал глобуса - плачейки за изгубените.

Проклятието на Мироз

Мироз просто не ги беше грижа! И бяха проклетени от Бог заради самодоволството си! „Кълнете Мироз, каза Ангелът Господен, горчиво прокълнете жителите му, защото не дойдоха на помощ на Господа, на помощ на Господа против силните.“ (Съдии 5:23). Проклятието на Мироз е едно от най-сериозните неща в цялото Божие Слово. То бе проклетие направо от небето – ясно отразяващо Божието отношение към самодоволството! Рувим, Гад, Галаад и Асир не влязоха в битката, но не бяха проклетени както Мироз! Защо дойде това страшно проклетие над Мироз?

Гад имаше горчив спор с Мироз! Аз вярвам, че е защото Мироз съгреши срещу светлината. Бяха чули звука на тръбата, а се направиха, че не са. Чуха сърдечния плач на Девора и се изсмяха! Аз вярвам, че Мироз беше проклет понеже бяха много близо до битката и железните колесници, но много далеч от това да влязат или да се заинтересуват от нея. Отдавна отминаха дните, когато християните можеха да са толкова близо до битката, да виждат толкова много неща около себе си, но да се затворят и кажат: „Ще се затворя с Бог, ще се моля, ще порасна в Исус без помощ. Не се нуждаю от никого – само аз и Господ!“

Не! Съдията ще ни накара да дадем отчет. „Гладен бях – не ме нахранихте! Гол, в затвор – нищо не направихте! Не отидохте по обиколните пътища и огражденията и не ги заставихте да влязат! Затворихте се, увихте таланта си в салфетка, очаквайки Господното завръщане! Вие сте заровеният талант!“

Мироз се опита да се скрие от бъркотията и да поеме по безопасния и лек път. Оставиха останалите Божии хора да се бият срещу железните колесници, докато те се гушкаха на безопасно край уютните си камини. Но Бог презря самодоволството им и ги прокле. Проклятието на Мироз е най-лошото от всички – да бъдеш оставен сам със собствените си

интереси, ограбен от всяко духовно видение и енергия, просто да увехнеш в безсмислено забвение.

Колкото до мен – дайте ми куража и огъня на Девора, дайте ми нейния гръбнак от Святия Дух, безграничната ѝ вяра и доверие, и нежеланието ѝ да се страхува от враговете на Бог. Нека църквата на Исус Христос обяви война на всички сатанински колесници и да измоли победата!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1987 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Iron Chariots](#) / [Железни колесници](#)